

μή σὲ ξεπλώσῃ κατὰ γῆς
κανέν' ἀεροπλάνο.

Ὁβίδες ἀπὸ χαμηλά,
ὀδοῦζια κι' ἀπὸ ψηλά,
καὶ τρέμα κι' ἀερόστατα καὶ πηδαιλοχούμενα,
μὴ γίνῃς ἀμορφὸς σωρὸς εἰς τὰ καλὰ καθούμενα.

* Ἀρῆς ἀνόσιος βροντᾷ... τὸ τοῦτου φοβερώτερον;
κόνταφε θέαμ' ἀπαχθὸς σιδηροφράκτου φάσματος...
οὐδὲν αἰμοχαρτέστερον, οὐδὲν αἰμοδορώτερον
τοῦ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ καὶ κατ' εἰκόνα πλάσματος.

Ποτὰ τοιοῦτον θέαμα δὲν εἶδαν κι' οἱ προπάτορες
καὶ μήτε τῶν σαράντα θρῶδ' ἀκούσαν ὀβίδες,
ῥβρίζονται Καγκελάριοι, ῥβρίζονται κι' Ἀυτοκράτορες,
καὶ γράφουνε διατρίβαις μὲς ὅστις ἐφημερίδες.

* Ἐγίνε κοιλὰς αἰμάτων
ὁ πλανήτης μας, τρελλέ...
Στέμματα κατὰ Στεμμάτων
καὶ κατὰ φυλῶν φυλαί.

* Ἐπλημύρησαν τὴν πλάσιν παντὸς εἴδους ἀνομίας,
κατσεταίρευσε τὸ νᾶμα μῆδ' αἰμογεστάτης κρήνης,
κι' ἐπὶ ποταμοῦς αἰμάτων κατηφείς Ἱερεμαί
ἐκλαυσαν ἐν τῷ μνησθῆναι τῆς πολυταθοῦς Εἰρήνης.

* Ἐκλαυσαν ἐν τῷ μνησθῆναι τῶν πολλῶν καὶ σωτηρίων
τῆς Εὐρώπης Συνεδρίων.

* Ἐκλαυσαν ἐν τῷ μνησθῆναι παιδιῶν Ἀγαθαγγέλιον,
ποῦ ῥροφήτευσαν τὸ μέλλον,
κι' εἶπαν οἰστηλατημένοι πῶς ὁ Ἄνατολῆ καὶ Δόσι
δὲν θὰ ῥῆς Εἰρήνης χάρει,
ἂν προτοῦ δὲν κολυμπήσῃ
μῆσα ὁ αἶμα τὸ μοσχαίρι.

Π. — Ἄλλὰ γιὰ τίς μου... ὁτῶν ἔθνων τὴν φοιική μανία

εἶσαι καὶ σὺ μὲ τὴν Ἀντάντ' μὲ τὴν Γερμανία;

Φ. — Κι' ἐγὼ τὴρῶ πρὸς τὸ παρὸν ἄκραν οὐδατέρεττα
κι' ὁ νοῦς μου μὲ τὰς σκέψεις τοῦ νυχθημερὸν κουργάζεται,
καὶ μ' ἔνα σπαρταμὸν ψυχῆς θρηγῶ τὴν ἀνθρωπότητα,
ποῦ θέλει ν' ἀλληλοκτονῇ καὶ ν' ἀλληλοσπαράζεται.

* Σκέπτομαι πόσοι γάνονται τοῦ μέλλοντος σωτῆρες,
σκέπτομαι πόσον χάνεται ζωὴς ἀκίμῳ σφῆγγος,
τί σπῆγτι μένον ὀρφανά, πόσαις ρημάζουσιν χήραις,
καὶ τὸ ἔθρον σαρκίον μου τὸ διατρέχει ῥῆγος.

•••••
* Ἴνα τί κι' οἱ δύο φωνάζουν
καὶ περίλυποι στενάξουν.

Π. — Ἴνα τί θρηγόντων πλῆθος πέρνει κάμπους καὶ
Ἴνα τί φροῦττων ἔθνη κι' ὀλοι μελετοῦν καινά; [βουναί;
Ἴνα τί μουγκρίζουν ταῦροι κι' ἔντρομα τάρνια βελάζουν;
Ἴνα τί καὶ χάρται τὴρα γεωγραφίων ἀλλάζουν;

Φ. — Ἴνα τί παλῆγας συνθήκαις, Περικληγῆ κρεμανταλά,
βάζωντάς τῆς ὅτ' ἔμπελι
τῆς κρεμοῦν' ψηλά ῥψηλά
γιὰ νὰ μὴν τῆς φᾶν οἱ φύλλοι;

* Ἴνα τί τὸ φέσι πάλι
τὸ σχοινὶ παρατεντόναι,
καὶ μὰς δίνει ὅτ' ἀπαφλί
καὶ τὸ Γένος ἐξοντόναι;

* Ἴνα τί μὰς ἀπειλεῖ μὲ τὸ Γκαίμπαν, τὸ Μπρεσλάου,
κι' ἄλλοι φίλοι σιωποῦν
κι' ἄγρυπνοι καιροσκοποῦν,
καὶ πηγαίνουν λάου λάου;

* Ἴνα τί καὶ τὸ μαντρί μας τὸ κροφυκοττάξουν λόκοι,
κι' ἄλλοι λένα; Θεὶς ἄχαρτέστη
καὶ τῆ δέλια τῆ Συνθήκη;
παθῆναι ὅτ' οὐκουρέστι;

Π. — Ἴνα τί κι' ὁ Ταλαάτ, ἔπος λέγει μία φήμη,
ῥῆγε μῆσα ὅτῃ Βλαχγία ν' ἀνταμώσῃ τὸν Ζαήμη,
καὶ ἔανᾶγινε κευθέντα δυνατὴ γιὰ τὰ νησιὰ
μὲς ὅτῃν κρομογαλασιὰ,
καὶ μ' ἐκείνη τὴν κευθέντα καθὼς ἔβρισε, ἀδελφὸ μου,
Παρότης διεγύθη μὲς ὅτ' ἀπένθος τοῦ πολέμου;

* Ἴνα τί γιὰ συζητήσεις ὁ Ζαήμης ἀποστάλη;
Ἴνα τί δὲν πῆγαν ἄλλοι
ὁμεινῆτικοὶ καὶ ἄλλοι;

* Ἴνα τί τὸν Ἀποκράτην περιέριους οὐν χαῖροι
τὸν ἐκτόταξαν, κανάτῃρα,
κι' ἔφαγε καὶ ὅτῃ Συνάγῃ
μὲ τὸν Κάρολο μαῖς;

Φ. — Ἴνα τί κι' ἡ Ρουμανία
βλέπει ὅτῃν Τρανσυλβανία,
κι' ἄλλοι μὲ τὸν Ἰωνέσκο
κοπανοῦν ἀέρα φρέσκο;

* Ἴνα τί τὸ Μακαρόνι,
ποῦ κατακραυγῆν ἠπέστη,
καὶ λένα πῶς σκαρῶνει
καὶ φερμαίρει τὸ Τριέστι;

* Ἴνα τί κι' ὁ Βανίσελος κάνει δι' ἀφόγο γλώσσης
μῆσα ὅτῃ Βουλῆ θηλώσει;
Ἴνα τί καὶ τοῦτος στέκει
ἐν ἀναμονῇ, ἔσυχῆ;

* Ἴνα τί κι' ἐγὼ, ποῦ βλέπει πῶς δὲν εἶμαι ὅτ' ἀσωστά μου,
χάσκο παρὰ θιν' ἄλδος,
κι' ἔνας ὀκκίνος γυλὸς
ἐξαπλόνεται ἔμπροστά μου;

Π. — Ἴνα τί κι' ἐγὼ μὲ τούτῃ τὴν ἀγρία ματαβάλα
χαιρετὸ τὴν ἀφίξι σου καὶ σὲ δέρνω, παπαδέλα;